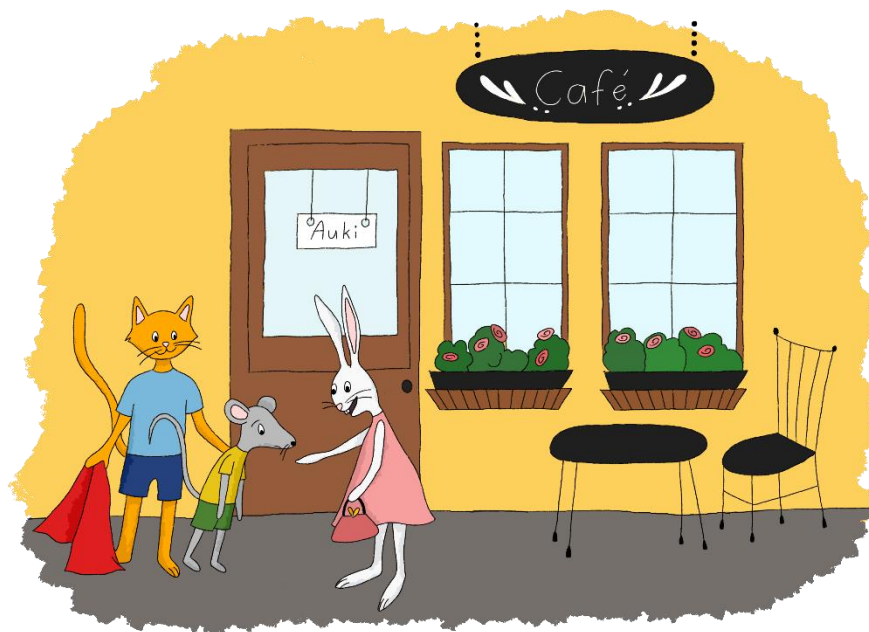

Tarinoita sankaritaidoista Osa 3, Myötätunto

Kahvilassa

Jaakko-kissa oli kutsunut Heikki-hiiren ja Pirkko-pupun ihan oikeaan kahvilaan. He tapasivat kahvilan edessä.

- Minua vähän jännittää. En ole koskaan ennen käynyt kahvilassa, Heikki myönsi. Miten täällä toimitaan? Onko minun ihan pakko juoda kahvia? En oikein tykkää siitä. Pitääkö syödä haarukalla ja veitsellä. Se on minulle vielä vähän vaikeaa. Pitääkö itse kantaa tarjotinta?
- Et ole ikinä käynyt kahvilassa. Oikeasti? Miten voi olla mahdollista? Etkö oikeasti tiedä, mitä kahvilassa tehdään? Pirkko nauroi.

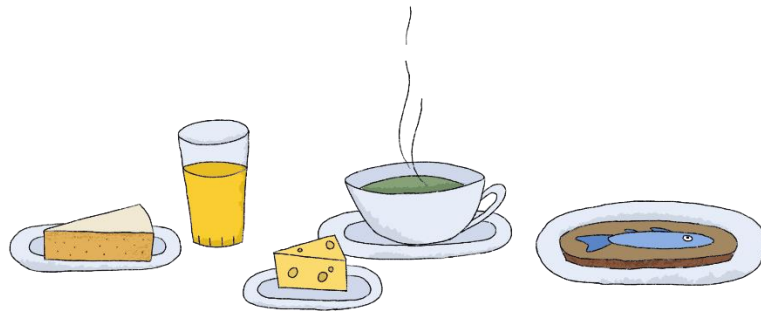

Heikki pillahti itkuun. Jaakko tempaisi viitan harteilleen.

- Pirkko, mietipä, mitä ja miten sinä sanoit. Huomaatko?
- Ai mitä minä sanoin? En minä nyt enää muista. Mitä sinä pillität Heikki?

Sankarikissalla on ilmiömäinen muisti. Hän toisti kaiken, mitä Pirkko oli sanonut.

- Voi kamala, miten minä puhuin sinulle Heikki. Anna anteeksi. En tarkoittanut. Minä autan sinua ja neuvon. Ei huolta. Autan ihan kaikessa. Kannan tarjottimen tai opetan sinua kantamaan. Eikä kahvia tarvitse tietenkään juoda, jos ei halua, Pirkko sanoi ja halasi Heikkiä.

Niin päästiin kahvilaan sisälle ja jokainen sai tilattua valitsemansa herkut. Heikki otti Edam-juuston palasen ja vihreää teetä. Pirkko otti porkkanakakkua ja tuoremehua. Jaakko otti sillivoileivän ja maitoa. Siinä syödessään eläimet juttelivat mukavia. Pirkko kurkotti ottamaan lautasliinaa ja kaatoi vahingossa mehunsa.

- Mitä sinä sähläät koko ajan Pirkko? Etkö osaa käyttäytyä? Aina saa hävetä, Heikki kivahti.

Pirkko pillahhti itkuun. Taas tarvittiin Sankarikissaa.

- Heikki hyvä, huomaatko, miten sinä puhuit Pirkolle. Kyseessä oli vahinko.

Heikki ymmärsi heti tehneensä väärin.

- Voi anteeksi Pirkko. Vahinkoja sattuu. Minä autan sinua. Ei hätää. Siivotaan yhdessä.

Sen jälkeen herkkuhetki sujui mainiosti. Eläimet puhuivat toisilleen ystävällisesti, eikä mitään enää kaatunut. Kahvilasta poistui iloinen kolmikko.

